

Ejendom til Grund ved Værd sætningen af Naboejendommene og lignende. Det er noget, som i og for sig Ejendomsskyldloven paa en vis Maade forudsætter eller i alt Fald berettiger til. Men paa den anden Side synes det klart, at de forstandige og i Kommunerne lokalkendte Vurderingsmænd ikke vil lade den Betragtning, der har ført dem til at vurdere en enkelt Ejendom særlig højt, strække sig til Vurderingen af andre Ejendomme, der grænser til den.

Jeg tror dermed at have berørt de enkelte Spørgsmaal, som er rejste her. Jeg er ikke gaaet ind paa de meget vidtgaaende Betragtninger, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen) var inde paa, men disse havde ogsaa mere Hensyn til Fremtiden end til det øjeblikkelige Lovforslag. Jeg mener, det for Regeringen er bedre at gemme disse Betragtninger til senere Lejlighed.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) gjorde den Henstilling til Finansministeren, om han ikke vilde fremkomme med et Lovforslag om at standse Forandringen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld. Et saadant Lovforslag er fremsat af den radikale Regering i 1909—10 og fandt da ingen Tilslutning her i Folketinget. Et Lovforslag derom henhører for Resten ikke under Finansministeren, men det er Indenrigsministeren, der har at fremsætte et saadant Lovforslag. Den Gang fandt det ikke Tilslutning, og jeg er meget i Tvivl om, at det nu vilde finde større, da selve Ændringen er skredet videre frem. Derfor mener jeg, det ikke er sandsynligt, at den nuværende Regering vilde fremsætte et saadant Lovforslag.

Jeg skal saa kun anbefale det foreliggende Lovforslag til den velvillige og hurtige Behandling, der er lovet fra alle Sider, og til Gavn for denne er det, at jeg i høj Grad maa ønske, at man ikke tager flere Spørgsmaal op i Forbindelse hermed end højst nødvendigt.

Wulff: Den højtærede Minister mente, at han til Partiernes havde rettet Spørgsmaal om Tilslutning til Fremsættelse af et Lovforslag baade om en ny Ejendomsskyldvurdering og om en Jordvurdering. Efter Hukommelsen mente jeg, at vort Parti og i det hele Partiernes havde Grund til at mene, at vi kun var blevet spurgt om det første. Jeg har nu set Ministerens Udtalelser efter og finder deri ikke noget,

som berettiger til den Antagelse, at vi blev spurgt udtrykkeligt om det sidste. Ministeren nævnte under Finanslovens første Behandling, at han for to Aar siden fremsatte et Lovforslag, som angik baade en ny Ejendomsskyldvurdering og en sig dertil sluttende Jordvurdering, men i alle de Ytringer, hvormed han begrundede, at han ønskede at henvende sig til Partiernes, fremhævede han stadig kun Ejendomsskyldvurderingen pr. 1. Juli 1916, saa jeg mener, at vi har haft Grund til at tro, at vort Tilsagn ikke har bundet os til andet end til et saadant Lovforslag om en ny Ejendomsskyldvurdering og ikke til ogsaa at give Jordvurderingen vor umiddelbare Tilslutning.

Brøsen: Naar fire Ordførere og den højtærede Finansminister har talt, er det naturligvis lidt vanskeligt for et almindeligt menigt Medlem at fremsætte Udtalelser om Ting, som ikke tidligere har været omtalte. Det er imidlertid min Mening, at ved første Behandling skal, saa vidt muligt, de, der har noget paa Sinde, fremkomme dermed og understrege eller fremhæve et eller andet, om end jeg nok husker fra en tidligere Lejlighed, at Finansministeren har været en Smule ondskabsfuld imod Fremhævere og Understregere, som kom i Kølvanet paa Ordførere.

Jeg har altsaa enkelte Betragtninger at fremføre. Der er ingen Tvivl om, at Lovforslaget i det hele vil faa en let Gang igennem Tinget, og det kunde man paa Forhaand vide, efter at de forskellige Ordførere allerede ved Finanslovens første Behandling havde udtalt sig om dette Emne. Vi maa imidlertid vide, at dette Lovforslag, naar det bliver ophøjet til Lov, i sine Konsekvenser vil medføre en meget betydelig Skatteforøgelse for adskillige Medborgere, og i Sammenligning med adskillige tidligere Lovforslag, vi har haft til Behandling — jeg tænker f. Eks. paa Lovforslaget om Børsskatten, som skulde indbringe 1½ Mill. Kr., medens det dog er muligt, at dette Beløb efter de Ændringer, der kommer i Udvalget, vil stige noget —, vil denne Skattelov i sine Konsekvenser som sagt komme til at give Statskassen meget mere. Vi er alle enige om, at Ejendomsskylden vil stige betydeligt, og paa den Maade vil Statskassen faa en betydelig større Indtægt end hidtil, men ogsaa ved Formuestigningen vil der komme en meget betydelig Indtægt for Statskassen, og man kunde nævne en